

slag, der er fremsat af det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål, og jeg støtter fuldtud 5. udvalgs anbefalinger.

Bortset fra anbefalingerne om ændringer til forretningsordenen og udvalgets konklusioner med hensyn til dokumentationsproblemet indeholder udvalgets beretning et væld af anbefalinger og forslag om så godt som alle sider af generalforsamlingens forretningsorden og organisation.

Udvalget har anset det som sin pligt at behandle alle de forslag, der er fremkommet fra udvalgets egne medlemmer, såvel som de synspunkter og forslag, der er tilgået udvalget fra andre medlemslande, tidligere generalforsamlingspræsidenter og tidligere hovedudvalgsformænd, hvis erfaringer vi har fundet yderst nyttige.

Jeg kan naturligvis ikke komme nærmere ind på alle de mange konklusioner, udvalget er nået frem til. Men jeg vil dog gerne fremsætte nogle få almindelige bemærkninger og dernæst fæstne mig ved et par af de konkrete forslag i beretningen.

For så vidt angår de almindelige bemærkninger vil jeg gerne minde generalforsamlingen om baggrunden for udvalgets nedsættelse. Udvalget blev nedsat for at undersøge veje og midler til at gøre generalforsamlingen til et mere effektivt instrument til at behandle 1970'ernes problemer ud fra en erkendelse af stigningen i verdensorganisations forpligtelser og medlemstal og af de stadigt stigende krav til FN om at løse nye opgaver og fremkomme med nye initiativer.

Nogle af konklusionerne kan måske hos generalforsamlingen have efterladt det indtryk, at det er meget lidt, der er blevet opnået. Hertil vil jeg dog gerne sige, at selv hvor udvalget ikke anbefaler forandringer, kan dette muligvis alligevel have tjent et nyttigt formål.

Under tilbunds gående drøftelser har vi analyseret nogle af de ofte gentagne kritiske bemærkninger vedrørende generalforsamlingens vaner, og undertiden fandt vi dem mindre overbevisende. Lad mig nævne to eksempler:

Ingen, som læser vore mødereferater, kan undlade at erkende den betydning, som medlemslandene tillægger generaldebatten, som så ofte i pressen er blevet kritiseret som ikke andet end tomme ord. Vi konstaterede imidlertid, at det langt overvejende flertal

af medlemslandene ser denne debat som en betydningsfuld lejlighed til at give udtryk for deres syn på vigtige internationale spørgsmål i det eneste internationale forum, som omfatter hele verden. Med hensyn til indlæggenes varighed gjorde vi et vist fremskridt, og vi har, tror jeg, givet formændene nyttige vink, som jeg håber de vil forstå at udnytte, men vi nåede ikke til en streng begrænsning af talerne eller til ufravigelige regler mod gentagelser. Vore drøftelser om dette punkt bidrog, mener jeg, til at forklare hvad der for visse observatører måske ofte forekommer uforklarligt. Personligt må jeg indrømme, at jeg, der kommer fra et land, der er kendt for tavshed snarere end veltalenhed, ofte med en blanding af beundring og fortvivlelse har hørt på talere, som tilsyneladende ubesværet har talt i over en halv time — og ofte mere med fortvivlelse end beundring.

Men gennem vore drøftelser har jeg ikke alene lært at forstå forskellene i talestil men også at anerkende, at nogle lande, der er mindre heldigt stillede end mit, lande som f. eks. er stillet over for fattigdom, diskriminering eller fjendtlige naboer, har et større behov end andre for at gøre rede for deres politik og fremkomme med deres klager i dette verdensforum. Lige som jeg har lært noget af vore drøftelser, behøver det ikke nødvendigvis at være et forfængeligt håb, at andre kan have indset, at korthed oftere er mere effektiv end snakkesalighed, at gentagelser ofte bevirker, at en person, der allerede er overbevist, bagefter føler sig mindre overbevist.

Taget som helhed mener jeg, at udvalget ved forelæggelsen af resultatet af sit arbejde kan hævde at have nået et rimeligt kompromis i sine bestræbelser på at gøre den frie udøvelse af politiske funktioner forenelig med regler og begrænsninger, hvor disciplin pålægges i effektivitetens og økonomiens interesse.

Jeg skal nu komme ind på nogle af de konkrete forslag i udvalgets beretning. Udvalget behandlede et betydeligt antal forslag vedrørende generalkomiteens sammensætning og funktioner og om muligheden for at lette dens arbejde. Disse forslag havde nær tilknytning til dagsordenen.

Jeg skal især koncentrere mig om udvalgets forhandlinger vedrørende den forelø-